

**Читачі запитують,
обурюються,
розповідають**

4 стор.

**Вісті з лісового
господарства**

6 стор.

**Американський
астронавт
побував
у Житомирі**

7 стор.

**Несподівані
українські
рекорди**

9 стор.

Заснована в березні 1919 року, нагороджена орденом «Знак Пошани»

ЖИТОМИРЩИНА

www.zhytomyrschyna.zt.ua

П'ЯТНИЦЯ, 23 березня 2018 року

ОБЛАСНА ОФІЦІЙНА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

№21 (20762)

■ 22 березня — Всесвітній день води

Щоб не було аквадефіциту

Всі знають, що вода — основа життя, а зневоднення — найбільша загроза всьому живому. Вчені стверджують, що аквадефіцит — це «за горани» і вже через 50 років вагтя літра прісної води буде більшою, ніж літра бензину. А якою є ситуація в нашій області? Чи не загрожує зневоднення в майбутньому окремим територіям, особливо в літніх районах? Щоб це з'ясувати, ми побували у бердичівських водоголодарників і в деталях ознайомилися з їх повсякденною діяльністю.

Бердичівське мікрорайонне управління водного господарства розміщене на території п'ятирайонів літньої мисної області: Попільнянського, Ружинського, Андрушівського, Бердичівського і Лобарського.

Під «опікою» управління нині тут знаходиться 761 водний об'єкт, у тому числі 32 водосховища та з п'ястоті річок. Цією територією протікають річки Случ і Гнізна, а також п'ятдесят малих річок загальною довжиною 860 кілометрів.

У водосховищах тут зберігається більше мільйона кубометрів води. А сумарний запас води всіх вищезазначених водних об'єктів приблизно 64,5 мільйона кубометрів.

Чи вистає такого обсягу води для задоволення нагальних потреб цього регіону?

Як це не дивно, але наша область не забезпечена повною мірою водними ресурсами, особливо в період летньої спеки. Зрозуміло, що в літніх районах цей дефіцит відчувається ще гостріше.

— Щоб знизити втрати води, ми працюємо у двох напрямках, — розповідає начальник Бердичівського МУВГ Володимир Наумчук. — Наперед, провадимо моніторинг річок Тетареза і Случ. На межі Попільнянського і Андрушівського районів протікають річки Ірпінь, Унава, а також Роставиця з її численними притоками.

Закінчення — на **3** стор.

«ЖИТОМИРЩИНА»

Щоб не було аквадефіциту

(Закінчення.
Початок — на 1-й стор.).

Ми робимо все можливе, щоб наші річки були повноводними. Для цього існує ціла система штучного регулювання. Це — санітарні скиди і випуски води в залежності від потреби. До прикладу, річку Рось доводиться декілька разів на рік «доливати» із наших водосховищ. Але не тільки Рось. На сьогодні Державним водним агентством України затверджено необхідні режими основних водних об'єктів. Ми їх видали кожному водокористувачу, де вказали, як, наприклад, у період весняної повені понизити рівні води: у водосховищах — до 0,5 метра, а на інших водних об'єктах — до 0,4 метра. У літній період це дає можливість «згладити» перепади і пропустити повінь. Тому зараз, у період великого кригоходу, помітних загроз щодо затоплення значних територій не бачимо. Хоча є вихід води у заплави і підтоплення окремих прибережних захисних смуг та низин довкола річок. Стож, більшість річок, як кажуть, ніяк — під нашим контролем.

Другий напрямок роботи — це потужний меліоративний комплекс, який нам вдалося зберегти. Він охоплює 44 тисячі гектарів меліорованих земель, майже третина із них забезпечені подвійним регулюванням. Така система дає можливість як осушувати сільгоспугіддя під час весняних паводків, так і зрошувати їх під час літньої посухи. Забезпечивши оптимальні режими подачі вологи, на меліорованих землях можна вирощувати удвічі більші врожаї. І це ми бачимо на конкретних прикладах: в Андрушівському районі сільгоспідприємство «Імпах» вже має близько 100 гектарів зрошуваних площ, де задіяні дощувальна установка, капельне зрошування і наші меліоративні канали. Врожаї картоплі, які вирощує «Імпах», просто вражають: вони втричі більші, ніж у середньому по області.

Начальник Бердичівського МУВГ Володимир Наумчук.

Отож, контролюючи і координуючи ці два основні напрямки роботи, нам вдається уникати дефіциту води у 5-ти літніх районах області, — резюмує Володимир Михайлович.

Та зрозуміло, що повністю уникнути загрози зневоднення в найближчі роки, мабуть, не вдасться, через все більш відчутне потепління та різкі кліматичні зміни. Тому зараз потрібно більш активно розвивати весь водно-господарський комплекс, адже ще з радянських часів його ніхто реально не модернізував. Більшість водосховищ, дамби, греблі, шлюзи в області до цього часу знаходяться в напіваварійному стані та потребують значних капіталовкладень, державних і регіональних програм підтримки. На ці важливі заходи достатньо коштів, на жаль, ніхто не виділяє.

Володимир ВАСИЛЬЧУК.
Фото автора.